

Brilantní analýza! Rostislav Iščenko: Lesk a bída ukrajinské vojensko-politické strategie

- CZ24 News | 25. září 2022

UKRAJINA: Proto jsou USA připraveny financovat válečnou krizi na Ukrajině pouze do té doby, dokud nebude dosaženo jejich strategických cílů. Poté si Washington chystá umýt ruce, a ponechá vypořádávání se s ruinami Ukrajiny na Rusku a Evropě. Cíl je jednoduchý: rozdrčená, zničená Ukrajina, která kapitulovala, musí vytvářet Rusku tytéž, nebo velké, problémy, jako vytváří Ukrajina bojující.

Co umožňuje Ukrajině tak dlouho vzdorovat, bez zveličování první armádě světa?

Půl roku aktivních bojových operací a obrovské ztráty nezničily ukrajinskou armádu. Nejpesimističtější odhady termínů ukončení bojových operací na Ukrajině jsem slyšel od maďarského premiéra Orbána, který se domnívá, že mohou trvat do roku 2030. Realističtější odhady, zaznívající od západních analytiků, omezují možnost ukrajinského odporu na rok 2025. Z mého pohledu je dokonce tento termín nadsazený, situace se musí vyřešit v roce 2023, maximálně v roce 2024.

Vnější faktor

Co umožňuje Ukrajině tak dlouho vzdorovat, bez zveličování první armádě světa? Právě první, jelikož syrská krize byl pro Američany mnohem důležitější než ukrajinská (kontrola nad Sýrií zajišťovala kontrolu nad Blízkým východem – srdcem světového obchodování). Nicméně, v Sýrii Rusko zvítězilo nad Američany s čistým kontem, přitom však Moskva zakoušela obrovské logistické těžkosti, a USA měly možnost rozvinovat na místě prakticky libovolný počet vojáků a techniky.

Čeho se Kyjev pokouší dosáhnout svým odporem? V čem spočívá vojensko-politická strategie Ukrajiny? Neženou přece na zabíjení statisíce lidí a ničí do základu ekonomiku země jenom tak. Kromě osobních zisků (zisk z války) musí mít nějaký pozitivní program, strhávající tyto statisíce potenciálních obětí války, jež by sotva šly na smrt pouze kvůli snadnému zisku Zelenského a jeho okolí.

Vnější kostra ukrajinské strategie je jasná a nejednou popsána. Spočívá v přání ukrajinských úřadů co nejdéle vydělávat na válce a přání USA vnutit Rusku dlouhodobou válku do vyčerpání na území třetí strany, bez přímé účasti samotných USA. V rámci tohoto schématu se od Ukrajiny požaduje hnát na frontu maso pro děla a udržovat stav OSU na úrovni čtyřikrát-pětkrát převyšující stav do operace zapojených Ozbrojených sil RF. Západ, v čele s USA, bere na sebe vydržování ukrajinského státu (vlastní ekonomika Ukrajiny je zničená a daně pokrývají ne více jak čtvrtinu výdajů rozpočtu), a také zabezpečení OSU vybavením a technikou, školení a vybavení rezerv, poskytování zpravodajských informací. Celkově se bojeschopnost OSU udržuje na úrovni, dostačující k tomu, aby se silně zpomalil postup ruské armády a zajistil bojovým akcím vleklý charakter.

Z hlediska americké strategie to je dostačující. Rusko na 2-3 roky uvízlo na Ukrajině, a USA mají relativně volné ruce pro řešení svých problémů na jiných místech planety. Zatím využívají této volnosti krajně neúspěšně, ale počítají s postupným zlepšením situace. Přitom je jasné, že ať se Ukrajina namáhá sebevíc, dříve či později její maso pro děla skončí a Kyjev bude muset kapitulovat.

Ukrajince živí naděje

Kdepak je ukryt potenciální pozitivní výsledek ukrajinské strategie, když vojenská porážka je její nevyhnutelný výsledek?

Je třeba poznamenat, že ne všichni na Ukrajině považují vojenskou porážku za nevyhnutelnou. Víceméně adekvátně situaci hodnotí profesionální vojáci. Zároveň značná část politiků a velká část obyvatelstva, nadšená úspěšným půlročním odporem, považuje za reálné dosáhnout s podporou Západu válečného vyčerpání Ruska a nadiktovat Moskvě své podmínky míru.

Těmto nadějím by bylo možno se smát (mnozí se smějí), kdyby se díky jim Zelenskému nepodařilo konsolidovat ukrajinskou společnost kolem ideje ochrany suverenity a obnovení teritoriální celistvosti.

Ty statisíce mobilizovaných, kteří se místo toho, aby se prostě vzdali, hnojí vlastními těly ukrajinskou černozemí, a zároveň nutí ruskou armádu přešlapovat na místě, jdou na porážku právě díky vsugerované jim víře ve vítězství. Takže, čím víc ukrajinská společnost věří ve vítězství, tím více masa pro děla je připravena poslat na frontu. Masy mobilizovaných přece, brzděním vývoje operací Ozbrojených sil RF, vytvářejí nové podněty pro víru ve vítězství: bludný kruh se uzavírá.

Nicméně, jak jsem již podotknul výše, tato iracionální (přízemní) víra ve vítězství pouze vytváří podmínky pro realizaci cynické strategie ukrajinských vládnoucích špiček, i když není jejich samostatnou strategií. Zalužný a víceméně orientovaní ukrajinští generálové jsou schopni sami pochopit, že Rusko si nemůže dovolit prohrát ukrajinskou kampaň. Přitom zdroje Moskvy, v porovnání se vším, co může zapojit Ukrajina (dokonce s pomocí Západu), jsou prakticky neomezené. V kritické situaci je Rusko technicky schopno zničit Ukrajinu na prach, se vším jejím obyvatelstvem a zbytky obcí, dokonce bez použití zbraní hromadného ničení.

Zelenskému a jeho okolí přece, informaci o tom, že likvidace jakékoliv možnosti k odporu OSU je věc času, nikoliv principu, a že v nejdelsí variantě se Ozbrojené síly RF vypořádají s tímto úkolem za rok až dva, a v rychlé to mohou stihnout za půl roku, už oznámili ne-li Zalužný se svou generalitou, tak Američané s Angličany. Ne proto, že ho mají velmi rádi, prostě vrchní velitel musí rozumně hodnotit jak celkovou situaci, tak i úkoly, které má před sebou.

Strategie genocidy

Strategie, kterou na Ukrajině provádějí Američané s naprostým souhlasem vojensko-politických špiček Kyjeva, je strategií genocidy, etnických čistek a ničení ekonomických a infrastrukturních možností pro život více než deseti-patnácti milionů obyvatelstva na celém území Ukrajiny, kromě Krymu, Donbasu a už osvobozených regionů. Ostatně, počet obyvatel osvobozených oblastí, a také DLR/LLR se Kyjev a jeho spojenci rovněž snaží maximálně snížit.

Proč mají Američané ničit obyvatelstvo a ekonomiku země, která projevila přání a připravenost bojovat s Ruskem za americké zájmy, bez ohledu na jakékoliv ztráty? V Rusku mnozí předpokládají, že USA se budou pokoušet udržet Ukrajinu jako protiváhu Rusku.

Jak jsem již podotknul výše, Ukrajina není schopná vést s Ruskem válku na svůj účet. Nemá pro to odpovídající ani finanční, ani ekonomické možnosti. Vydržování ukrajinského státu a udržování bojeschopnosti její armády je dost drahé. Když vezmeme v úvahu, že 3/4 vyčleňovaných peněz zůstávají ve státech, které je vyčlenily, tak (když budeme počítat pouze ty končící na Ukrajině) na srovnatelnou částku vyšel Západ "polský ekonomický zázrak". Přitom Polsko disponovalo i vlastní fungující ekonomikou i akceschopnou státností, ale na Ukrajině ekonomika, infrastruktura a dokonce

samotné státní instituty vyžadují obnovení, jinak není stát životaschopným.

Proto jsou USA připraveny financovat válečnou krizi na Ukrajině pouze do té doby, dokud nebude dosaženo jejich strategických cílů. Poté si Washington chystá umýt ruce, a ponechá vypořádávání se s ruinami Ukrajiny na Rusku a Evropě. Cíl je jednoduchý: rozdrčená, zničená Ukrajina, která kapitulovala, musí vytvářet Rusku tytéž, nebo velké, problémy, jako vytváří Ukrajina bojující.

Permanentní mobilizace, v jejímž důsledku brzy půjdou na frontu ženy je hlavní mechanismus dané strategie. Nasycování fronty nepřipraveným vzdávat se masem pro děla, nutí Rusko jak přemílat všechny nové povolávané kontingenty, tak i stírat na prach jejich opěrné body, vytvářené převážně v obytné zástavbě. Důsledek – hromadné umírání na frontě mužů ve věku, způsobilém k rození dětí. Brzy se k nim připojí dost velký počet mladých žen. Už nyní se snadno předpovídá demografický propad na velké části ukrajinského území.

Postupující fronta zanechává za sebou pustinu. Na ty obce, které se Ozbrojeným silám RF daří obsadit bez boje, a zachovat je celé, začínají vést OSU metodicky raketovou a dělostřeleckou palbu, zaměřenou především na likvidaci kritické infrastruktury (elektrárny, zdroje vody, velké výrobní kapacity atd.). Značná část obyvatelstva, jež zůstalo naživu, přišlo o práci a vynuceně se přesouvá (někdo do Ruska, někdo do Evropy). DLR/LLR ztratily až poloviny předválečného počtu obyvatelstva. Lze předpokládat, že osvobozená území Chersonské a Záporožské oblasti, pokud nebude protivník v co nejbližší době odsunut od jejich hranic (a zatím není žádný náznak na tuto možnost), rovněž zanedlouho ztratí až třetinu svého obyvatelstva, které se prostě přesune do Ruska při hledání práce a bezpečí.

Ve výsledku USA a kyjevský režim počítají s tím, že se získá k tomu okamžiku, kdy OSU ztratí schopnost odporovat, od půl miliónu do miliónu zabitých občanů Ukrajiny, se srovnatelným počtem zraněných a zmrzačených, přibližně deset milionů běženců ve všech (Rusko a Evropa) směrech, úplně zhroucená ekonomika, ve značné míře zničený bytový fond a zničená kritická infrastruktura.

Ukrajina se musí stát územím nezpůsobilým pro život s nepočetným a zatrpklým obyvatelstvem. Přitom západní oblasti mají utrpět méně, protože se jich bojové akce dotknou jako posledních. Jelikož však východoevropské elity aktivně posuzují možnost rozdělení Ukrajiny s připojením západoukrajinských území k Polsku, Rumunsku, Maďarsku, válečné akce se jich nemusí prakticky vůbec dotknout.

Smutné vyhlídky

A tedy, ve chvíli, kdy bude jasné, že OSU již nemohou držet frontu, Západ, nejspíše, učiní pokus uzavřít mír, s podmínkou odstoupení Rusku části ukrajinských území. Ve Washingtonu a Londýně už nyní experti mluví o tom, že Rusko se nevypořádá s obnovením celé Ukrajiny, proto se spokojí s připojením etnicky a historicky blízké Novorossii, a ponechá Malorossiju dusit se ve vlastní šťávě.

Úkol minimálně nutného obnovení ukrajinské ekonomiky USA svěří svým východoevropským spojencům (výměnou na západoukrajinské země), a také na věčně trpící kvůli vlastní neadekvátnosti Německo. Během mírových jednání s Ruskem se také pokusí setřást jakékoliv humanitární sliby výměnou za uznání připojovaných území. Ale i když se to nepodaří, úkol nespočívá v tom, aby se z Malorossii udělala rajská zahrada. Naopak, zde má být ožebračené území, jehož obyvatelstvo bude žít legendami o tom, jak slavně obhájilo v nerovném boji svou nezávislost a jak bohatě žilo dříve dokud “moskalové vše nezničili”.

Je to věčný nepřítel, kterého dokonce nebude třeba rozeštvávat proti Rusku. Sám bude hledat způsob jak alespoň nějak Moskvě uškodit.

Varianta s připojením Malorossii pouze zvyšuje zátěž na ruský rozpočet a množství neloajálního (otevřeně nepřátelského) obyvatelstva v hranicích Ruska. Legendy o "velkém boji za svobodu" se budou v rodinách tradovat. Přičemž zahynulí nebo alespoň prostě bojující budou prakticky v každé rodině. Západní Ukrajinu se Američané i v tomto případě pokusí předat svým východoevropským vazalům. Vpravdě řečeno, Rusko bude na tato území velmi těžko aspirovat (Rusové tam téměř nejsou, a Poláci, Maďaři, Rumuni jsou, ale ani vlastní ruské obyvatelstvo ve své většině nevidí důvod k připojení banderovských regionů).

A dále i Západ, i samotní Ukrajinci budou srovnávat zachovalou bohatou západní Ukrajinu ve struktuře EU a zničenou, k Rusku připojenou, Ukrajinu východní. Odpor nazvou všelidovým, smrt lidí na frontě genocidou, vystěhovalectví etnickou čistkou.

Dobrá desítky milionů v Evropě usazených Ukrajinců bude podporovat tuto legendu. V jakékoliv z verzí realizace vytváří daná strategie Rusku na léta finančně-ekonomické a vojensko-politické napětí na připojených územích, a Američanům zabezpečuje perspektivní legendu o do nebe volající ruské krutosti, která neumožní normálně obnovit rusko-evropské vztahy.

USA, když nejsou schopny vést za sebou ani Evropu, ani Ukrajinu, sázejí na to, aby Rusko nemohlo intenzivně zesílit nejen evropským, ale dokonce ani ukrajinským potenciálem. Proto se snaží maximálně snížit obyvatelstvo regionů, které potenciálně může odejít k Rusku, maximálně zničit ekonomiku a kritickou infrastrukturu, oddělit Rusy od Ukrajinců potoky krve, prolité v bratrovražedné válce.

Ukrajínští nacionalisté jsou v dané otázce jejich prvními poradci. Už v polovině 90ých, když si uvědomili, že vyleptat z občanů Ukrajiny ruskost není tak jednoduché, snili o válce s Ruskem, a prohlašovali, že opravdová nezávislost bez války nemůže být. Spoléhali právě na krev, která definitivně rozdělí jeden národ na dva národy. Je jim jedno, kolik zůstane z Ukrajiny lidí a území, pro ně je důležité, aby to byla "ukrajinská", tedy rusofobní Ukrajina.

Celkově, Zelenský je připraven působit jako prezident Ukrajiny a "hrdina války" v exilu, banderovci doufají, že jim v konečném důsledku alespoň několik oblastí jako jejich "ukrajinská" Ukrajina zůstane, Američanům je přece vůbec jedno, jak tam toto území rozdělí, hlavně, aby Rusku problémy nekončily.

Ovšem, všichni by nebyli proti vítězství, když ale vítězství není možné, tak se i porážka hodí. Hlavní je zajistit více obětí a destrukce, a to zvládají.

AUTOR: Rostislav Iščenko

ZDROJ: zvezdaweekly.ru/news/20229191111-zQyqe.html

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/novarepublika.cz